ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 15.7.2021
COM(2021) 414 final

2021/0234 (NLE)

Πρόταση

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την αναστολή ορισμένων διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά το Ιράκ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

- **Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης**

Η Επιτροπή, δυνάμει του άρθρου 25α παράγραφος 2 του κώδικα θεωρήσεων[1], αξιολογεί τακτικά τη συνεργασία των τρίτων χωρών για την επανεισδοχή και υποβάλλει έκθεση της αξιολόγησής της στο Συμβούλιο τουλάχιστον μία φορά το έτος.

Στις 10 Φεβρουαρίου 2021 η Επιτροπή ενέκρινε την αξιολόγησή της, βάσει στοιχείων του 2019 και πληροφοριών που της παρείχαν τα κράτη μέλη της ΕΕ και οι συνδεδεμένες χώρες Σένγκεν, και διαβίβασε τη σχετική έκθεση[2] στο Συμβούλιο.

Η Επιτροπή, με βάση την ανωτέρω ανάλυση και λαμβάνοντας υπόψη τις συνολικές σχέσεις της Ένωσης με την οικεία τρίτη χώρα, μπορεί να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η συγκεκριμένη τρίτη χώρα δεν συνεργάζεται επαρκώς και ότι, επομένως, είναι αναγκαίο να ληφθούν μέτρα. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να σημειωθεί ότι η επανεισδοχή των ημεδαπών αποτελεί υποχρέωση βάσει του διεθνούς δικαίου.

Σε περίπτωση ανεπαρκούς συνεργασίας, η Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 25α παράγραφος 5 στοιχείο α) του κώδικα θεωρήσεων, υποβάλλει πρόταση εκτελεστικής απόφασης του Συμβουλίου με την οποία αναστέλλεται η εφαρμογή ορισμένων διατάξεων του κώδικα θεωρήσεων όσον αφορά τους υπηκόους της εν λόγω τρίτης χώρας. Ανά πάσα στιγμή, η Επιτροπή συνεχίζει τις προσπάθειές της για τη βελτίωση της συνεργασίας με την οικεία τρίτη χώρα.

- **Η περίπτωση του Ιράκ**

Η Επιτροπή επεσήμανε στην προαναφερθείσα έκθεση ότι οι διαδικασίες ταυτοποίησης αποφέρουν μη ικανοποιητικά ή καθόλου αποτελέσματα για τα κράτη μέλη που αντιπροσωπεύουν περισσότερα από τα δύο τρίτα των αποφάσεων επιστροφής που έχουν εκδοθεί για υπηκόους του Ιράκ, ενώ σπάνια οδηγούν στην έκδοση ταξιδιωτικών εγγράφων. Οι ιρακινές αρχές συνεργάζονται μόνο για οικειοθελείς επιστροφές και σε πολύ εξαιρετικές περιπτώσεις (Ιρακινοί υπήκοοι που έχουν καταδικαστεί για ποινικό αδίκημα) σε περιπτώσεις αναγκαστικής επιστροφής. Επιπλέον, παρά τη σύναψη της συμφωνίας εταιρικής σχέσης και συνεργασίας ΕΕ–Ιράκ τον Αύγουστο του 2018, το Ιράκ δεν τηρεί την υποχρέωση που απορρέει από τη συμφωνία αυτή για επανεισδοχή των υπηκόων του που βρίσκονται παράνομα στο έδαφος του άλλου συμβαλλόμενου μέρους. Τέσσερα κράτη μέλη έχουν συνάψει διμερείς συμφωνίες, οι οποίες επίσης σπανίως τηρούνται ή τηρούνται μόνο για οικειοθελείς επιστροφές ή για υπηκόους του Ιράκ που έχουν καταδικαστεί για ποινικό αδίκημα.

Από το 2017 που καθιερώθηκε ο άτυπος διάλογος ΕΕ–Ιράκ για τη μετανάστευση, η ΕΕ και τα κράτη μέλη έχουν συνεργαστεί με το Ιράκ σε θέματα μετανάστευσης στο πλαίσιο του άτυπου αυτού διαλόγου. Στις τέσσερις συνεδριάσεις που έχουν πραγματοποιηθεί έως σήμερα στο πλαίσιο του εν λόγω διαλόγου, τα ζητήματα επιστροφής και επανεισδοχής βρίσκονται πάντα ψηλά στη ημερήσια διάταξη και η ΕΕ έχει επανειλημμένα διατυπώσει την ανησυχία της για το μη ικανοποιητικό επίπεδο συνεργασίας του Ιράκ στον τομέα της επανεισδοχής. Στην

[1] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων), ΕΕ L 243 της 15.9.2009, σ. 1.

[2] COM(2021) 55 final (RESTREINT UE/EU RESTRICTED).

τελευταία συνεδρίαση του διαλόγου για τη μετανάστευση (Φεβρουάριος 2021), το Ιράκ επιβεβαίωσε εκ νέου ότι δεν θα συνεργαστεί όσον αφορά τις μη οικειοθελείς επιστροφές.

Στο πλαίσιο αυτό, η ΕΕ έχει τονίσει στις ιρακινές αρχές το αυξανόμενο επίπεδο δυσαρέσκειας μεταξύ των κρατών μελών και τις πιθανές συνέπειες που ενέχει η μη βελτίωση της κατάστασης, μεταξύ άλλων σε συνεδρίαση με την πρεσβεία του Ιράκ στις Βρυξέλλες (Μάιος 2021) και μέσω κοινής επιστολής που απηύθυνε ο Ύπατος Εκπρόσωπος της ΕΕ για θέματα εξωτερικής πολιτικής και ο Επίτροπος Μετανάστευσης στους ιρακινούς Υπουργούς Εξωτερικών, Εσωτερικών και Μετανάστευσης και Εκτοπισθέντων (Ιούνιος 2021). Αντίγραφο της επιστολής αυτής παραδόθηκε στον Πρωθυπουργό κ. Kadhemi στις 17 Ιουνίου 2021.

Αυτά τα διαβήματα δεν έχουν ως σήμερα οδηγήσει σε συγκεκριμένα ουσιαστικά αποτελέσματα και σε διαρκή συνεργασία βάσει των δεικτών που ορίζονται στο άρθρο 25α παράγραφος 2, μεταξύ άλλων και όσον αφορά την έγκαιρη ταυτοποίηση των προσώπων που διαμένουν παράνομα στο έδαφος των κρατών μελών, την έκδοση ταξιδιωτικών εγγράφων και την οργάνωση επιχειρήσεων επιστροφής. Σ' αυτή τη βάση, με δεδομένες τις προσπάθειες που έχει καταβάλει μέχρι σήμερα η Επιτροπή για να βελτιώσει το επίπεδο της συνεργασίας και λαμβανομένων υπόψη των συνολικών σχέσεων της ΕΕ με το Ιράκ, θεωρείται ότι η συνεργασία του Ιράκ με την ΕΕ σε θέματα επανεισδοχής δεν επαρκεί και ότι απαιτείται ανάληψη δράσης.

- **Οι συνολικές σχέσεις της Ένωσης με το Ιράκ**

Οι σχέσεις της Ένωσης με το Ιράκ καθοδηγούνται από τη συμφωνία εταιρικής σχέσης και συνεργασίας η οποία τέθηκε σε ισχύ το 2018. Η στρατηγική της ΕΕ για το Ιράκ (2018) επιβεβαιώνει τη δέσμευση της ΕΕ για μια ισχυρή εταιρική σχέση ΕΕ–Ιράκ, καθώς και για τη στήριξη των ιρακινών αρχών στη φάση της ανασυγκρότησης και στην αντιμετώπιση των υποκείμενων πολιτικών, κοινωνικών και οικονομικών παραγόντων αστάθειας στη χώρα αυτή. Η ΕΕ αποτελεί σημαντικό οικονομικό εταίρο και εταίρο σε θέματα ασφάλειας για το Ιράκ. Η συνεργασία σε θέματα μετανάστευσης είναι ολοκληρωμένη, με ιδιαίτερη έμφαση στη διακυβέρνηση της μετανάστευσης, συμπεριλαμβανομένης της διαχείρισης των συνόρων, της μετανάστευσης και της ανάπτυξης, της παράτυπης μετανάστευσης και της επιστροφής. Τα θέματα αυτά συζητούνται στον προαναφερόμενο άτυπο διάλογο για τη μετανάστευση, ενώ η τελευταία συνεδρίαση στο πλαίσιο του εν λόγω διαλόγου πραγματοποιήθηκε τον Φεβρουάριο του 2021.

Στη διάρκεια συζητήσεων υψηλού επιπέδου μεταξύ της ΕΕ και του Ιράκ τον Ιούνιο του 2021, η ιρακινή πλευρά εξέφρασε την προθυμία της να συνεργαστεί με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη για την επιστροφή και την επανεισδοχή, συμπεριλαμβανομένων των οικειοθελών επιστροφών. Η Επιτροπή θα στηρίξει τις προσπάθειες αυτές ως πρώτο βήμα.

- **Τα μέτρα για τις θεωρήσεις**

Πεδίο εφαρμογής των μέτρων

Η εκτελεστική απόφαση του Συμβουλίου θα πρέπει να αναστείλει προσωρινά την εφαρμογή ορισμένων διατάξεων του κώδικα θεωρήσεων όσον αφορά τους υπηκόους του Ιράκ. Ωστόσο, η εν λόγω αναστολή δεν ισχύει για τα μέλη της οικογένειας (μετακινούμενων) πολιτών της ΕΕ που καλύπτονται από την οδηγία 2004/38/ΕΚ[3] και υπηκόων τρίτων χωρών που

[3] Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να

απολαύουν δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας ισοδύναμου με εκείνο των πολιτών της Ένωσης, βάσει συμφωνίας μεταξύ, αφενός, της Ένωσης και των κρατών μελών της και, αφετέρου, των οικείων τρίτων χωρών.

Περιεχόμενο των μέτρων για τις θεωρήσεις

Η έλλειψη συνεργασίας από μέρους του Ιράκ όσον αφορά την επανεισδοχή δικαιολογεί την ενεργοποίηση όλων των μέτρων που ορίζονται στο άρθρο 25α παράγραφος 5 στοιχείο α) του κώδικα θεωρήσεων: αναστολή της δυνατότητας απαλλαγής από τις απαιτήσεις για τα δικαιολογητικά έγγραφα που πρέπει να προσκομιστούν από τους αιτούντες θεώρηση, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 6· αναστολή της γενικής περιόδου διεκπεραίωσης των 15 ημερολογιακών ημερών που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 1 (η οποία, κατά συνέπεια, αποκλείει επίσης την εφαρμογή του κανόνα για την παράταση της εν λόγω περιόδου έως 45 ημέρες κατ' ανώτατο όριο σε μεμονωμένες περιπτώσεις)· αναστολή της έκδοσης θεωρήσεων πολλαπλών εισόδων σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2 και 2γ· και αναστολή της προαιρετικής απαλλαγής από το τέλος θεώρησης για τους κατόχους διπλωματικών και υπηρεσιακών διαβατηρίων, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 5 στοιχείο β).

Περίοδος εφαρμογής των μέτρων για τις θεωρήσεις

Ο κώδικας θεωρήσεων ορίζει ότι τα μέτρα θεώρησης εφαρμόζονται προσωρινά αλλά ότι δεν υπάρχει υποχρέωση να αναφέρεται συγκεκριμένη περίοδος εφαρμογής των εν λόγω μέτρων στην εκτελεστική απόφαση. Ωστόσο, δυνάμει του άρθρου 25α παράγραφος 6, η Επιτροπή αξιολογεί συνεχώς την πρόοδο όσον αφορά τη συνεργασία για την επανεισδοχή βάσει των δεικτών που ορίζονται στο άρθρο 25α παράγραφος 2, μεταξύ άλλων και όσον αφορά την έγκαιρη ταυτοποίηση των προσώπων που διαμένουν παράνομα στο έδαφος των κρατών μελών, την έκδοση ταξιδιωτικών εγγράφων και την οργάνωση επιχειρήσεων επιστροφής. Η Επιτροπή υποβάλλει εκθέσεις για το κατά πόσον μπορεί να επιτευχθεί ουσιαστική και διαρκής βελτίωση στη συνεργασία με τη συγκεκριμένη τρίτη χώρα στο πλαίσιο της επανεισδοχής παράτυπων μεταναστών, και λαμβάνοντας επίσης υπόψη τις συνολικές σχέσεις της Ένωσης με την εν λόγω τρίτη χώρα, δύναται να υποβάλει πρόταση στο Συμβούλιο για την κατάργηση ή την τροποποίηση της εκτελεστικής απόφασης. Εάν, αντίθετα, τα μέτρα για τις θεωρήσεις σύμφωνα με την εκτελεστική απόφαση έχουν αποδειχθεί αναποτελεσματικά, θα πρέπει να θεωρείται ότι ενεργοποιούν το δεύτερο στάδιο του μηχανισμού [ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 25α παράγραφος 5 στοιχείο β)].

Επιπλέον, δυνάμει του άρθρου 25α παράγραφος 7, η Επιτροπή —το αργότερο έξι μήνες μετά την έναρξη ισχύος της εκτελεστικής απόφασης— υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την πρόοδο που σημειώθηκε στη συνεργασία για την επανεισδοχή με την οικεία τρίτη χώρα.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Η προτεινόμενη απόφαση συνάδει με το σύνολο των εναρμονισμένων κανόνων της κοινής πολιτικής θεωρήσεων που διέπουν τις διαδικασίες και τους όρους χορήγησης θεωρήσεων για πρόθεση παραμονής στην επικράτεια των κρατών μελών που δεν υπερβαίνει τις 90 ημέρες εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών.

κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158 της 30.4.2004, σ. 77).

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Η ΕΕ προωθεί μια ολοκληρωμένη προσέγγιση για τη μετανάστευση και την αναγκαστική εκτόπιση, βάσει κοινών αξιών και ευθυνών. Το νέο σύμφωνο για τη μετανάστευση και το άσυλο προβλέπει τη διαμόρφωση και την εμβάθυνση ολοκληρωμένων και ισορροπημένων εταιρικών σχέσεων, προσαρμοσμένων στις εκάστοτε συνθήκες, με σκοπό την υποστήριξη της συνεργασίας σε όλες τις σχετικές πτυχές:

– την παροχή προστασίας σε όσους τη χρειάζονται και στήριξης στις χώρες και τις κοινότητες υποδοχής,

– την οικοδόμηση οικονομικών ευκαιριών και την αντιμετώπιση των βαθύτερων αιτίων της παράτυπης μετανάστευσης και της αναγκαστικής εκτόπισης,

– τη στήριξη των εταίρων για να ενισχυθεί η διακυβέρνηση και η διαχείριση της μετανάστευσης,

– την τόνωση της συνεργασίας για την επιστροφή και την επανεισδοχή,

– τη διαμόρφωση νόμιμων οδών προς την Ευρώπη.

Η συνεργασία μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών για την επανεισδοχή υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν παράνομα στην ΕΕ αποτελεί σημαντικό στοιχείο αυτής της πολιτικής. Η ΕΕ, για να ενισχυθούν αυτές οι ολοκληρωμένες εταιρικές σχέσεις και να εξασφαλιστεί πλήρης συνεργασία από μέρους των τρίτων χωρών, πρέπει να κινητοποιήσει όλα τα διαθέσιμα εργαλεία, στα οποία περιλαμβάνονται η συνεργασία για την ανάπτυξη, το εμπόριο ή οι θεωρήσεις.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

- **Νομική βάση**

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων), άρθρο 25α παράγραφος 5 στοιχείο α).

- **Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)**

α.α.

- **Αναλογικότητα**

Τα προτεινόμενα μέτρα, τα οποία αποσκοπούν στο να παροτρύνουν το Ιράκ να βελτιώσει τη συνεργασία του όσον αφορά την επανεισδοχή παράτυπων μεταναστών, είναι αναλογικά προς τον επιδιωκόμενο στόχο. Τα εν λόγω μέτρα δεν επηρεάζουν τη δυνατότητα του αιτούντος να υποβάλει αίτηση θεώρησης και τη χορήγηση θεώρησης, αλλά καλύπτουν ορισμένες πτυχές της διαδικασίας έκδοσης της θεώρησης ή το ύψος του τέλους θεώρησης.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Εκ των υστέρων αξιολογήσεις / έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας**

α.α.

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

α.α.

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνωσίας**

α.α.

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

α.α.

- **Καταλληλότητα και απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου**

α.α.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Τα προτεινόμενα μέτρα δεν επηρεάζουν τη δυνατότητα αίτησης και χορήγησης θεωρήσεων, και σέβονται τα θεμελιώδη δικαιώματα των αιτούντων, ιδίως το δικαίωμα που αφορά τον σεβασμό της οικογενειακής ζωής.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

α.α.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

α.α.

- **Επεξηγηματικά έγγραφα (για οδηγίες)**

α.α.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

α.α.

2021/0234 (NLE)

Πρόταση

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την αναστολή ορισμένων διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά το Ιράκ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων)[4], και ιδίως το άρθρο 25α παράγραφος 5 στοιχείο α),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η συμφωνία εταιρικής σχέσης και συνεργασίας μεταξύ, αφενός, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της και, αφετέρου, της Δημοκρατίας του Ιράκ[5], η οποία τέθηκε σε ισχύ την 1η Αυγούστου 2018, επαναλαμβάνει την εθιμική υποχρέωση των δύο μερών να δέχονται εκ νέου τους δικούς τους υπηκόους που βρίσκονται παράνομα στο έδαφος του άλλου μέρους (άρθρο 105 παράγραφος 3). Το Ιράκ δεν τηρεί την υποχρέωση αυτή, όπως καταδεικνύεται από τη δεδηλωμένη θέση του ότι δεν συνεργάζεται σε θέματα μη οικειοθελών επιστροφών. Επίσης, τα κράτη μέλη αντιμετωπίζουν ανεπαρκή συνεργασία από μέρους του Ιράκ σε όλες τις πτυχές της διαδικασίας επιστροφής.

(2) Η Επιτροπή έχει επανειλημμένα καλέσει το Ιράκ να βελτιώσει τη συνεργασία για την επανεισδοχή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών και να εφαρμόσει πλήρως τις διατάξεις της συμφωνίας εταιρικής σχέσης και συνεργασίας ΕΕ–Ιράκ όσον αφορά την επανεισδοχή —ιδίως στο πλαίσιο του άτυπου διαλόγου ΕΕ–Ιράκ ο οποίος καθιερώθηκε το 2017, καθώς και στο πλαίσιο προφορικών και γραπτών ανταλλαγών με εκπροσώπους της κυβέρνησης του Ιράκ— εκφράζοντας συγκεκριμένα τις αυξανόμενες ανησυχίες της για το θέμα αυτό και ενημερώνοντας σχετικά με τις πιθανές συνέπειες που ενέχει η μη βελτίωση της συνεργασίας στον τομέα της επανεισδοχής.

(3) Λαμβανομένων υπόψη, αφενός, των προσπαθειών που έχει καταβάλει μέχρι σήμερα η Επιτροπή για να βελτιώσει το επίπεδο της συνεργασίας και, αφετέρου, των συνολικών σχέσεων της Ένωσης με το Ιράκ, θεωρείται ότι η συνεργασία του Ιράκ με την Ένωση σε θέματα επανεισδοχής δεν επαρκεί και ότι απαιτείται ανάληψη δράσης.

(4) Κατά συνέπεια, θα πρέπει να ανασταλεί προσωρινά η εφαρμογή ορισμένων διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009 για τους υπηκόους του Ιράκ. Αυτό θεωρείται το πλέον αποτελεσματικό μέτρο που πρέπει να ληφθεί προκειμένου να παροτρυνθούν οι

[4] ΕΕ L 243 της 15.9.2009, σ. 1.

[5] ΕΕ L 204 της 31.7.2012, σ. 20 (κείμενο της συμφωνίας), ΕΕ L 203 της 10.8.2018, σ. 1 (Απόφαση του Συμβουλίου για τη σύναψη της συμφωνίας).

αρχές του Ιράκ να αναλάβουν την αναγκαία δράση για τη βελτίωση της συνεργασίας σε θέματα επανεισδοχής. Αυτή η προσωρινή αναστολή δεν εφαρμόζεται στους υπηκόους του Ιράκ που αιτούνται θεώρηση και που είναι μέλη της οικογένειας πολίτη της Ένωσης έναντι του οποίου εφαρμόζεται η οδηγία 2004/38/ΕΚ ή υπηκόου τρίτης χώρας που απολαύει δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας ισοδύναμου με εκείνο των πολιτών της Ένωσης δυνάμει συμφωνίας μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και τρίτης χώρας, αφετέρου.

(5) Τα μέτρα που αναστέλλονται προσωρινά ορίζονται στο άρθρο 25α παράγραφος 5 στοιχείο α) του κώδικα θεωρήσεων: αναστολή της δυνατότητας απαλλαγής από τις απαιτήσεις για τα δικαιολογητικά έγγραφα που πρέπει να προσκομιστούν από τους αιτούντες θεώρηση, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 6· αναστολή της γενικής περιόδου διεκπεραίωσης των 15 ημερολογιακών ημερών που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 1 (η οποία, κατά συνέπεια, αποκλείει επίσης την εφαρμογή του κανόνα για την παράταση της εν λόγω περιόδου έως 45 ημέρες κατ' ανώτατο όριο σε μεμονωμένες περιπτώσεις)· αναστολή της έκδοσης θεωρήσεων πολλαπλών εισόδων σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2 και 2γ· και αναστολή της προαιρετικής απαλλαγής από το τέλος θεώρησης για τους κατόχους διπλωματικών και υπηρεσιακών διαβατηρίων, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 5 στοιχείο β).

(6) Το άρθρο 21 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορίζει ότι κάθε πολίτης της Ένωσης έχει το δικαίωμα να κυκλοφορεί και να διαμένει ελεύθερα στο έδαφος των κρατών μελών, υπό την επιφύλαξη των περιορισμών και με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στις Συνθήκες και στις διατάξεις που θεσπίζονται για την εφαρμογή τους. Η οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[6] θέτει σε εφαρμογή τους εν λόγω περιορισμούς και τις προϋποθέσεις. Η παρούσα απόφαση δεν θίγει την εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας, η οποία επεκτείνει το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας στα μέλη της οικογένειας ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους όταν πηγαίνουν να συναντήσουν ή συνοδεύουν τον πολίτη της Ένωσης. Η παρούσα απόφαση δεν εφαρμόζεται στα μέλη της οικογένειας πολίτη της Ένωσης έναντι του οποίου εφαρμόζεται η οδηγία 2004/38/ΕΚ ή υπηκόου τρίτης χώρας που απολαύει δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας ισοδύναμου με εκείνο των πολιτών της Ένωσης δυνάμει συμφωνίας μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και τρίτης χώρας, αφετέρου.

(7) Δεδομένου ότι η Δανία αποφάσισε να εφαρμόσει τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 810/2009, ο οποίος βασίζεται στο κεκτημένο του Σένγκεν στο εθνικό της δίκαιο, σύμφωνα με το άρθρο 4 του πρωτοκόλλου (αριθ. 22) για τη θέση της Δανίας που προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεσμεύεται βάσει του διεθνούς δικαίου να εφαρμόσει την παρούσα απόφαση.

(8) Η παρούσα απόφαση συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στις οποίες δεν συμμετέχει η Ιρλανδία, σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/ΕΚ του

[6] Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158 της 30.4.2004, σ. 77).

Συμβουλίου[7]· ως εκ τούτου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στη θέσπιση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

(9) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, η παρούσα απόφαση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας η οποία συνήφθη από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Β της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου[8].

(10) Όσον αφορά την Ελβετία, η παρούσα απόφαση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν[9], οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Β της απόφασης 1999/437/ΕΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/146/ΕΚ[10].

(11) Όσον αφορά το Λιχτενστάιν, η παρούσα απόφαση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν[11], οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Β της απόφασης 1999/437/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2011/350/ΕΕ[12].

(12) Η παρούσα απόφαση συνιστά πράξη που βασίζεται στο κεκτημένο του Σένγκεν ή που σχετίζεται άλλως με αυτό κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 2 της πράξης

---

7 Απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20).

8 Απόφαση 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών, με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 31).

9 ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 52.

10 Απόφαση 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2008, για τη σύναψη εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 1).

11 ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 21.

12 Απόφαση 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2011, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, όσον αφορά την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα και την κυκλοφορία των προσώπων (ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 19).

προσχώρησης του 2003, του άρθρου 4 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2005 και του άρθρου 4 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2011, αντίστοιχα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1
Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται στους υπηκόους του Ιράκ οι οποίοι υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1806 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[13].

2. Δεν εφαρμόζεται στους υπηκόους του Ιράκ που απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης δυνάμει του άρθρου 4 ή του άρθρου 6 του εν λόγω κανονισμού.

3. Η παρούσα απόφαση δεν εφαρμόζεται στους υπηκόους του Ιράκ που αιτούνται θεώρηση και που είναι μέλη της οικογένειας πολίτη της Ένωσης έναντι του οποίου εφαρμόζεται η οδηγία 2004/38/ΕΚ ή υπηκόου τρίτης χώρας που απολαύει δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας ισοδύναμου με εκείνο των πολιτών της Ένωσης δυνάμει συμφωνίας μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και τρίτης χώρας, αφετέρου.

Άρθρο 2
Προσωρινή αναστολή της εφαρμογής ορισμένων διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009

Αναστέλλεται προσωρινά η εφαρμογή των ακόλουθων διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 810/2009:

α) άρθρο 14 παράγραφος 6·

β) άρθρο 16 παράγραφος 5 στοιχείο β)·

γ) άρθρο 23 παράγραφος 1·

δ) άρθρο 24 παράγραφοι 2 και 2γ.

Άρθρο 3

Αποδέκτες

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο του Βελγίου, στη Δημοκρατία της Βουλγαρίας, στην Τσεχική Δημοκρατία, στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στη Δημοκρατία της Εσθονίας, στην Ελληνική Δημοκρατία, στο Βασίλειο της Ισπανίας, στη Γαλλική Δημοκρατία, στη Δημοκρατία της Κροατίας, στην Ιταλική Δημοκρατία, στην Κυπριακή Δημοκρατία, στη Δημοκρατία της Λετονίας, στη Δημοκρατία της Λιθουανίας, στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, στην Ουγγαρία, στη Δημοκρατία της Μάλτας, στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών, στη Δημοκρατία της Αυστρίας, στη Δημοκρατία της Πολωνίας, στην Πορτογαλική Δημοκρατία, στη Ρουμανία, στη Δημοκρατία της Σλοβενίας, στη Σλοβακική Δημοκρατία, στη Δημοκρατία της Φινλανδίας και στο Βασίλειο της Σουηδίας.

[13] Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1806 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 2018, περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή (κωδικοποίηση) (ΕΕ L 303 της 28.11.2018, σ. 39).

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος